

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 33295

Cos. h. 3/00
Kl. 22 i, 3

Inż. Jerzy Wieraszkowski
(Brodnica n/Drwęca, Polska)

Kocioł do gotowania żelatyny

Zgłoszono 29 stycznia 1947 r.
Udzielono 12 maja 1947 r.

Znane dotychczas kotły do gotowania żelatyny ze skór bydlęcych, wieprzowych, kości, odpadków garbarskich itd. ogrzewane są za pomocą pary i posiadają tę wadę, że surowiec w nich wskutek bezpośredniego zetknięcia się z płaszczem parowym, zostaje lokalnie zbyt wysoko nagrzwany, mimo mechanicznego mieszania, co prowadzi do hydrolizy żelatyny na klej. Ponadto wskutek mieszania mechanicznego zostają naruszone tkanki surowca i otrzymuje się wywar żelatynowy mętny. Niedogodności tych można uniknąć, stosując do gotowania żelatyny kocioł według wynalazku, przedstawiony na rysunku. Kocioł według wynalazku posiada potrójne ścianki, z których wewnętrzna jest sporządzona z materiału kwasoodpornego i które poza właściwym

kotłem tworzą dwie przestrzenie wspólśrodkowe. Do zewnętrznej przestrzeni *a* wprowadza się parę ogrzewającą, a do wewnętrznej *b* wodę, za pośrednictwem której podgrzewa się zawartość *c* kotła w sposób łagodny bez obawy przegrzania. Wewnątrz kotła usunięto mieszadło mechaniczne i zastąpiono je urządzeniem, dzięki któremu ciecz w kotle energicznie cyrkuluje. W skład urządzenia tego wchodzi płyta dziurkowana *g*, umieszczona ponad dnem kotła, z którą złączone są cztery dziurkowane rury *e*, równomiernie rozmieszczone w kotle i u góry umocnione przy pomocy połączeń *f*. Z chwilą napełnienia kotła surowcem, część cieku spływa przez rury *e* oraz płytę dziurkowaną *g* do przestrzeni *i* między dnem kotła i płytą dziurkowaną.

Środkiem kotła przez całą jego wysokość i poprzez płytę dziurkowaną przechodzi rura *d* zakończona poniżej płyty *g* w przestrzeni *i* siatką, u góry zaś ponad kotłem połączona z pompą ssącą *h*. Z chwilą rozpoczęcia ogrzewania surowca pompa *h* wyciąga rurą *d* ciekłe części najbardziej ogrzane i ściekające do przestrzeni *i* i przy pomocy rury *k* rozlewa je u góry kotła na znajdujący się w kotle surowiec, po którym ściekają one znów w dół, jak zaznaczono na rysunku strzałkami. Osiąga się w ten sposób ciągle opłukiwanie surowca, wynikające z cyrkulacji jego części ciekłych, dzięki czemu następuje szybkie ługowanie żelatyny, znacznie szybsze aniżeli w kotłach dotychczas stosowanych. Poza tym przez ten łagodny ruch spływającej bezustannie cieczy żelatynowej nie zostają naruszone tkanki surowca, wskutek czego wywar żelatynowy jest wciąż klarowny, czego nie można uzyskać przy mieszaniu mechanicznym. Po ukończeniu gotowania roztwór żelatyny wypuszcza się u dołu kotła za pomocą kranu *j* lub też wyciąga się go górą za pomocą pompy *h*, na płycie zaś dziurko-

wanej *g* pozostają różnego rodzaju odpadki.

Zastrzeżenie patentowe

Kocioł do gotowania żelatyny, znamieny tym, że posiada potrójne ścianki, z których wewnętrzna jest wykonana z materiału kwasoodpornego i które poza właściwym kotłem tworzą dwie przestrzenie, z których zewnętrzną (*a*) wypełnia się parą ogrzewającą a wewnętrzną (*b*) napełnia wodą, a poza tym posiada urządzenie cyrkulacyjne składające się z płyty dziurkowanej (*g*) i połączonych z nią dziurkowanych rur (*e*), przez które ciekłe części z kotła spływają do dolnej przestrzeni (*i*) między dnem kotła i płytą (*g*), oraz z pionowej rury (*d*), przechodzącej środkiem kotła przez całą jego wysokość i poprzez płytę (*g*) i zakończoną w dolnej przestrzeni (*i*) siatką, u góry zaś ponad kotłem połączoną z pompą ssącą (*h*), która wyciąga ciecz z dolnej przestrzeni (*i*) i rurą (*k*) rozlewa tę ciecz u góry kotła.

Inż. Jerzy Wieraszkowski

